

ANEXA C01-14

FISA OBIECTIV INTINERARIU CULTURAL-ISTORIC

OBIECTIV

Cetatea Tropaeum Traiani ADAMCLISI

DESCRIERE

Primele cercetări arheologice au fost efectuate la Cetatea Adamclisi-Tropaeum Traiani de către Grigore Tocilescu în anii 1891-1909, apoi de către marele arheolog și istoric Vasile Pârvan, începând cu anul 1911.

Cetatea de la Adamclisi (aflată în partea de sud-vest a satului, la cca. 600 m de acesta și la 1500 m de monumentul triumfal)

a fost construită de împăratul Traian pentru familiile veteranilor care au participat la războaiele dacice (și este considerată drept cea mai mare așezare civilă romană de pe teritoriul Dobrogei). Se poate vorbi despre existența aici a unui centru urban înfloritor de dinainte de anul 170, ridicat sub împăratul Marcus Aurelius la rangul de municipium.

La începutul secolului IV d.H. cetatea a fost reconstruită de către împăratul Constantin cel Mare, în urma distrugerilor provocate de goți.

O ultimă perioadă de înflorire se înregistrează începând cu sfârșitul secolului al V-lea și până în a doua jumătate a secolului al VI-lea, când cetatea a devenit și un important centru religios.

După aproape șase secole de locuire, la începutul secolului al VII-lea, invaziile avaro-slave au pus capăt vieții în aceste locuri (cetatea și-a pierdut caracterul urban, având puternice trăsături rurale), totul fiind acoperit de tăcere până către jumătatea secolului al XIX-lea, când zona și, în principal, ruinele monumentului triumfal atrăgeau atenția călătorilor străini.

Zidul de incintă a cunoscut mai multe faze de construcție și anume o fază preconstantiniană de la sfârșitul secolului III p.Chr. și una constantiniană, care urmărește forma neregulată a platoului.

Cetatea beneficia de patru porți, dispuse în sensul punctelor cardinale (porțile de est, de vest, de nord și de sud). Ele făceau legătura cu drumul imperial ce străbătea Dobrogea romană de la nord la sud. Via principalis, orientată est-vest (cu o lungime de 300 m și o lățime de 14 m), era pavată cu dale mari de piatră. Partea sa carosabilă era de 7 m, alăturându-i-se de o parte și de alta portice destinate circulației pietonilor (late de 3,50 m). În partea centrală a străzii există un canal colector (pentru scurgerea apelor pluviale), construit din cărămidă legată cu mortar și întărit cu traverse monolite din piatră. În interiorul acestuia se păstra și conducta de olană ce asigura transportul apei potabile.

Platoul este înconjurat pe toate celelalte laturi de pante mai mult sau mai puțin abrupte, care constituie o protecție naturală. Incinta închide o suprafață de cca. 10 ha.

O dovadă a rolului religios jucat ca centru episcopal în Dobrogea o constituie multitudinea de basilici construite în cetate, cinci situate în interior, alte două basilici fiind construite la exterior (cimiteriale). Ultimele sunt ridicate pe platoul din partea de nord a cetății, nu departe de poarta de vest. În interiorul cetății cele cinci basilici practicantă descoperite în urma săpăturilor arheologice erau: Basilica „de marmură”, Basilica cisternă, Basilica forensis, Basilica cu transept și Basilica A sau simplă.

ISTORIC

Tropaeum Traiani este un monument triumfal roman în Adamclisi, județul Constanța, ridicat în cinstea împăratului roman Traian între anii 106-109 d.Hr. pentru a comemora victoria romanilor asupra dacilor în anul 102 d.Hr.

Construcția este situată în regiunea podișului Negru Vodă, în comuna Adamclisi, la 60 km sud-vest de Constanța, pe drumul național Călărași - Constanța. Monumentul a fost reconstituit în 1977, după unul dintre modelele ipotetice ale vechiului monument aflat în ruine, fiind declarat în prezent monument istoric, cu codul CT-I-s-A-02567. Inaugurarea monumentului a avut loc în cadrul festivităților prilejuate de aniversarea unui secol de la cucerirea independenței Principatelor Române

CATEGORIA

OBIECTIV CULTURAL-ISTORIC

LOCALIZARE
44° 05'31.4"N
27° 56'38.9"E

Adamclisi
907010
jud Constanta

CARACTERISTICI

Cetatea beneficia de patru porți, dispuse în sensul punctelor cardinale (porțile de est, de vest, de nord și de sud). Ele făceau legătura cu drumul imperial ce străbătea Dobrogea romană de la nord la sud. Via principalis, orientată est-vest (cu o lungime de 300 m și o lățime de 14 m), era pavată cu dale mari de piatră. Partea sa carosabilă era de 7 m, alăturându-i-se de o parte și de alta portice destinate circulației pietonilor (late de 3,50 m). În partea centrală a străzii există un canal colector (pentru scurgerea apelor pluviale), construit din cărămidă legată cu mortar și întărit cu traverse monolite din piatră. În interiorul acestuia se păstra și conducta de olană ce asigura transportul apei potabile.

Platoul este înconjurat pe toate celelalte laturi de pante mai mult sau mai puțin abrupte, care constituie o protecție naturală. Incinta închide o suprafață de cca. 10 ha.

O dovadă a rolului religios jucat ca centru episcopal în Dobrogea o constituie multitudinea de basilici construite în cetate, cinci situate în interior, alte două basilici fiind construite la exterior (cimiteriale). Ultimele sunt ridicate pe platoul din partea de nord a cetății, nu departe de poarta de vest. În interiorul cetății cele cinci basilici practicate descoperite în urma săpăturilor arheologice erau: Basilica „de marmură”, Basilica cisternă, Basilica forensis, Basilica cu transept și Basilica A sau simplă.

ACCESIBILITATE

PROGRAM	
DESCHIS PUBLICULUI	DA
DISPONIBILITATE CIRCUIT TURISTIC	DA

Sursa: Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța